

ГОБЛИНИ с дрвета

Дејвид Мелинг

Превела
Гордана Суботић

мала лагуна

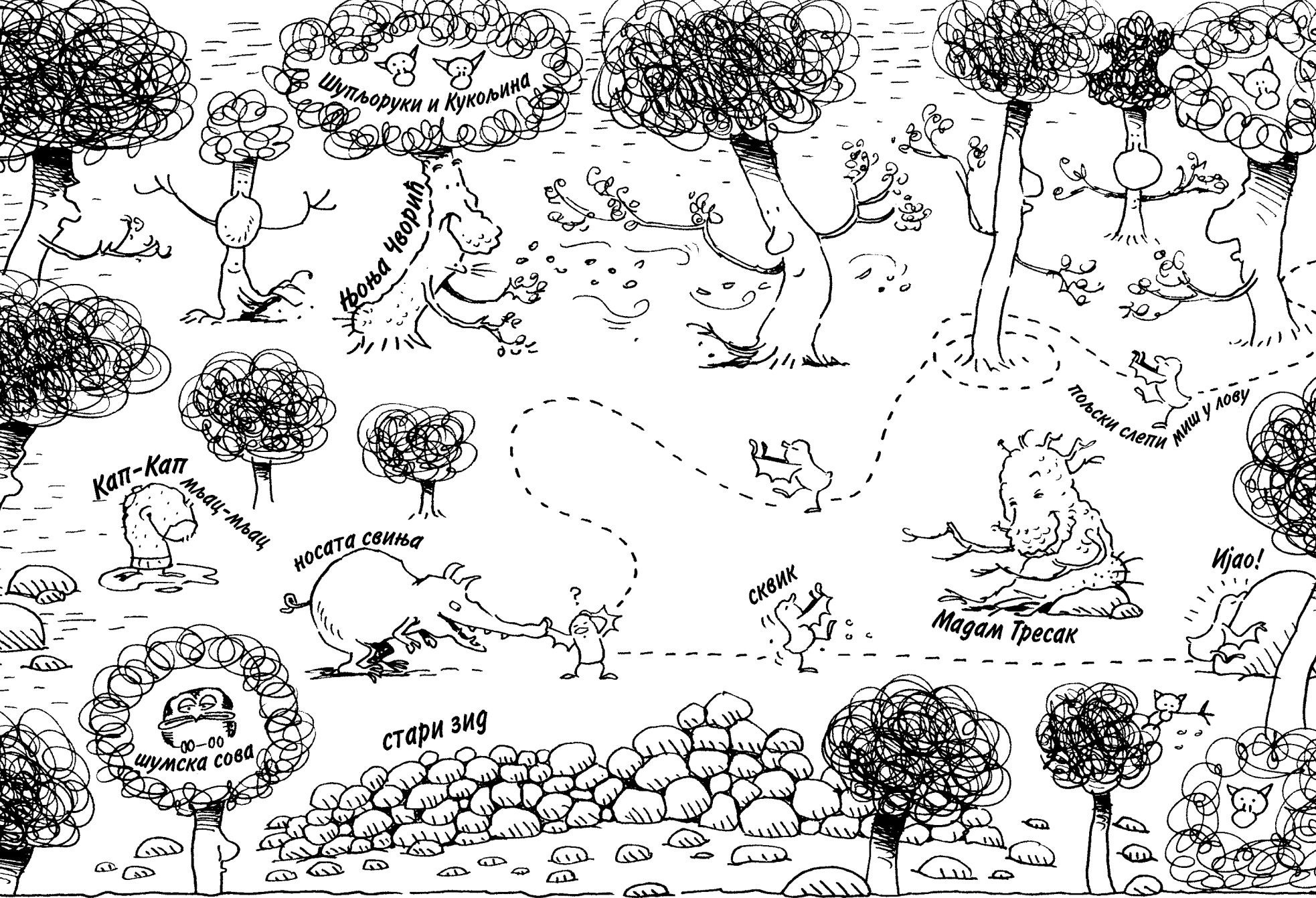
Наслов оригинала

David Melling
TREE GOBLINS

Text and illustrations copyright © 2007 David Melling
First published in Greta Britain in 2007 by Hodder Children's
Books
Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

За Рејчел Вејд

Сви ми волимо да неко брине о нама – мислим да се слажеш са мном да је то леи и пријатан осећај. Замисли сад да о теби брине неко ко је виши и од највишег дива, па још има и чизме с високом пошпицом и тешира се на шшулама сшојећи на врховима прсију, а грли те снажно као десет медведа одједном и мирише на влажно јесење јуиро.

Ето, тако се осећају гоблини с дрвета пошто живе на дрвећу. Просио да пожелиш да шумараш шумом... зар не?

Упознај гоблине с дрвета

Шупљоруки

Љубазан али трапав. Усправља се увек у погрешном тренутку, рушећи Кукољину с дрвета.

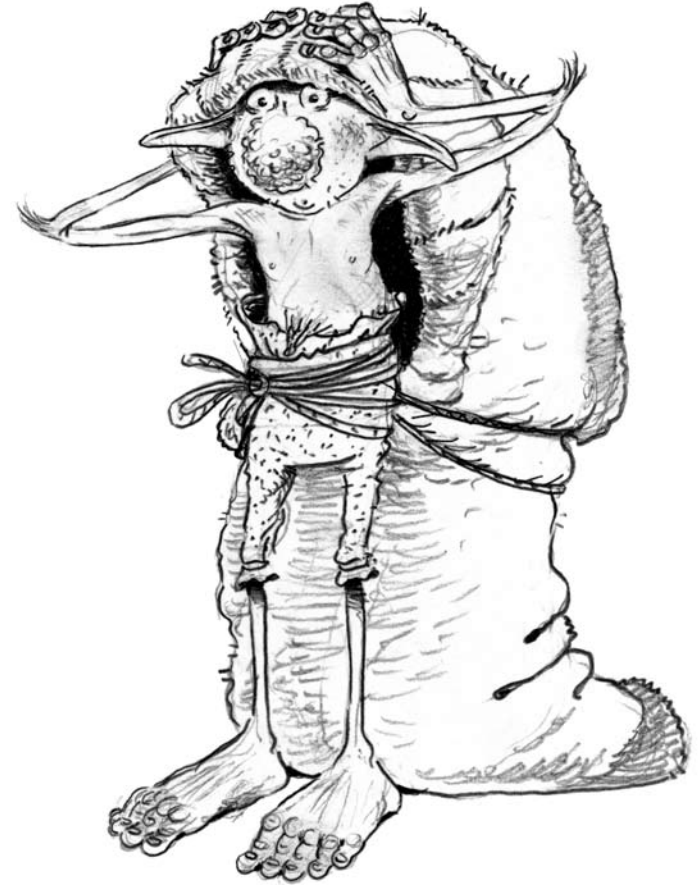
Кукољина

Намћораста зато што је Шупљоруки стално обара с дрвета, али врло стрпљива гоблинка. Прва женка гоблина која је покушала да обуче љуску кестена уместо одеће (да би се заштитила приликом пада). Данас се многе женке гоблина тако облаче.

Јаја

Гоблини с дрвета могу да излегу два до три јајета која изгледају као дивљи кестен. Младунци се брзо излегу из љуске, али остају у њој и мењају је за већу кад порасту, као пустињски ракови. Касније задрже половину и носе је као капу. Проговоре чим се роде. Воле да се свађају.

Кап-Кап

Помало усамљен. Користан и храбар. Врло довитљив. Његов најбољи изум је чарапа за сисање.

Њоња Чворић

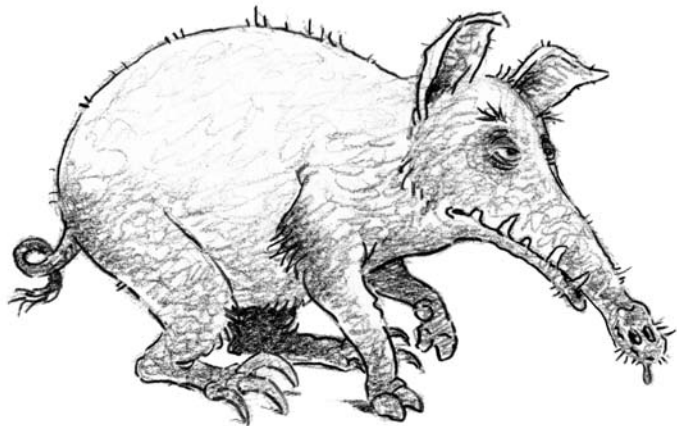
Кестеново дрво не којем живе Шупљоруки и Кукољина. Име добило због великог носа, захваљујући којем изгледа као да има два носа.

(Њоња је други назив за нос.)

Мадам Тресак

Старије дрво. Понекад протреса крошње и преде као мачка, што звучи као потмула тутњава, због чега је и добила име.

Носата свиња

Носате и ружне (немилосрдни ловци), али имају застрашујуће памћење. У поређењу с њима и рибе изгледају врло мудро.

Шумска сова

Ноћна птица, у овој причи довољно несмотрена да украде јаја гоблина с дрвета.

Пољски слепи миш

Мало шумско створење. Лови наслепо, напи-
павајући около, у нади да ће нешто ухватити.

Врло слеп, врло нервозан, врло луцкаст.

НЕКОЛИКО ЧИЊЕНИЦА О ГОБЛИНИМА С ДРВЕТА

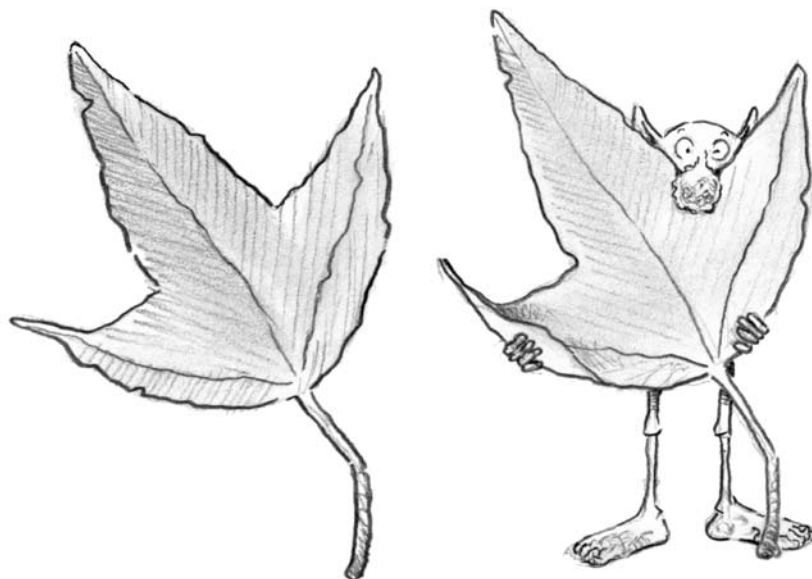
ОСОБИНЕ

а) Сидљиви.

б) Али могу бити
насилни ако их
неко изненади.

в) Одлично маскиран, па га
је тешко приметити.

Иза једног од ова два листа крије се гоблин –
можеш ли да погодиш иза којег? (У ствари, то не
важи, овај гоблин с дрвета је шепртља.)

Савети бр. 1: НИКАД не чачкајте гоблине с дрвета.

*Најомена: ако је мужјак гоблин пре-
више добро маскиран, птицице у про-
лазу га грешком замене за гнездо.*

*Једино што могу да учине јесте да
сачекају да птицице напусте дрво и да
зашим поново покушају да заснују
породицу.*

ПОРОДИЧНА СТАБЛА

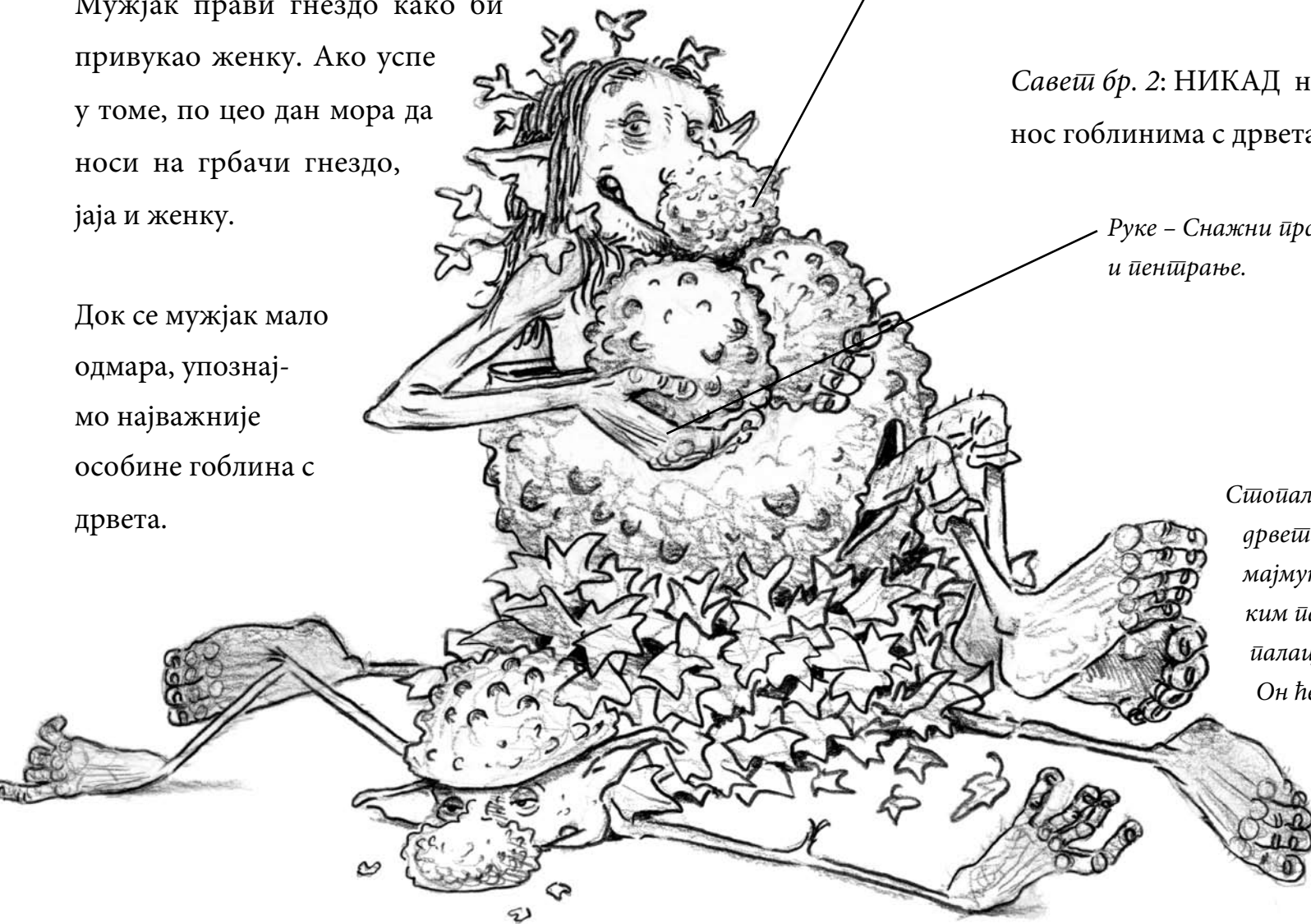
Дрвету домаћину је драго што на његовим грана-
ма живи породица гоблина. Гоблини се брину о
дрвету, отресају му суво лишће, бришу му нос и
голицају га кад је тужно. Дрво, за узврат, брани
гоблине од крупнијих створења и, ако
треба, може брзо да их прене-
се на врло удаљена
места.

НЕШТО ВИШЕ О МУЖЈАЦИМА И ЖЕНКАМА ГОБЛИНИМА

Мужјак прави гнездо како би привукао женку. Ако успе у томе, по цео дан мора да носи на грбачи гнездо, јаја и женку.

Док се мужјак мало одмара, упознајмо најважније особине гоблина с дрвета.

Нос – Женке држе своја јаја у наручју, тшк уз лице. Нос им изгледа баш као јаје. Ако је неко довољно глуп да покуша да украде јаје, постоји велика могућност да ће заправо мазнути њен нос.

Савет бр. 2: НИКАД не чачкајте нос гоблинима с дрвета.

Руке – Снажни прсти за хватање и пентирање.

Стопала – Неки гоблини с дрвета, на пример, имају мајмунска стопала с великим палцем! Дobar ножни палац привући ће женку. Он ће јој показати да је њен партнер замешан и да се заиста добро пење.

ЛУТАЈУЋА ШУМА

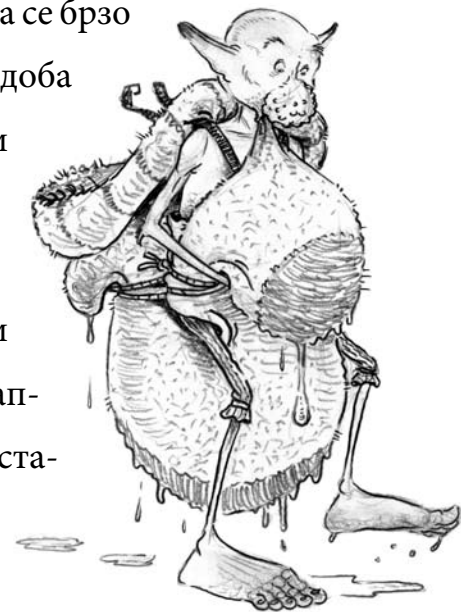
Дрвеће воли да путује у групи. То заправо значи да се дрвеће креће, а шумска бића га следе.

Неким створењима је потребно извесно време да се навикну на то. Догађа им се да оду на спавање у пријатном окружењу, а да се пробуде шибана ветром, потпуно сама у мрачној дивљини.

СИСАЊЕ ЧАРАПЕ

Кап-Кап је открио како да се брзо напије воде у било које доба дана или ноћи, а да при том не мора да се пен-тра по дрвећу у потрази за водом. Одговор лежи у чарапи. Једног дана Кап-Кап је нашао у барици стару чарапу* и посисао воду из ње. Било је бајно! Онда ју је поново натопио водом, као сунђер, и одлучио да је понесе са собом – залиха воде трајала му је цео дан.

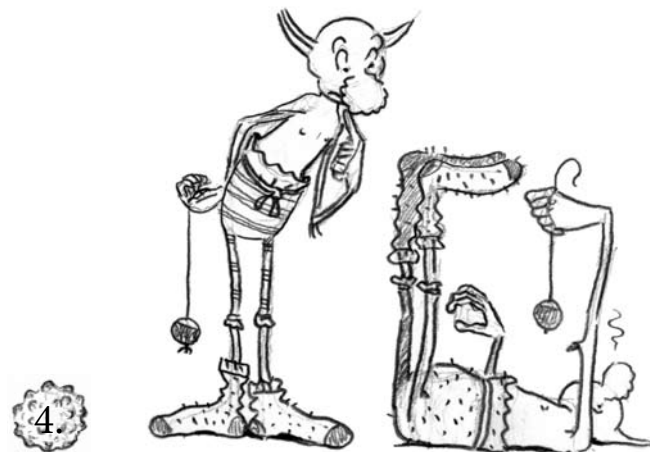
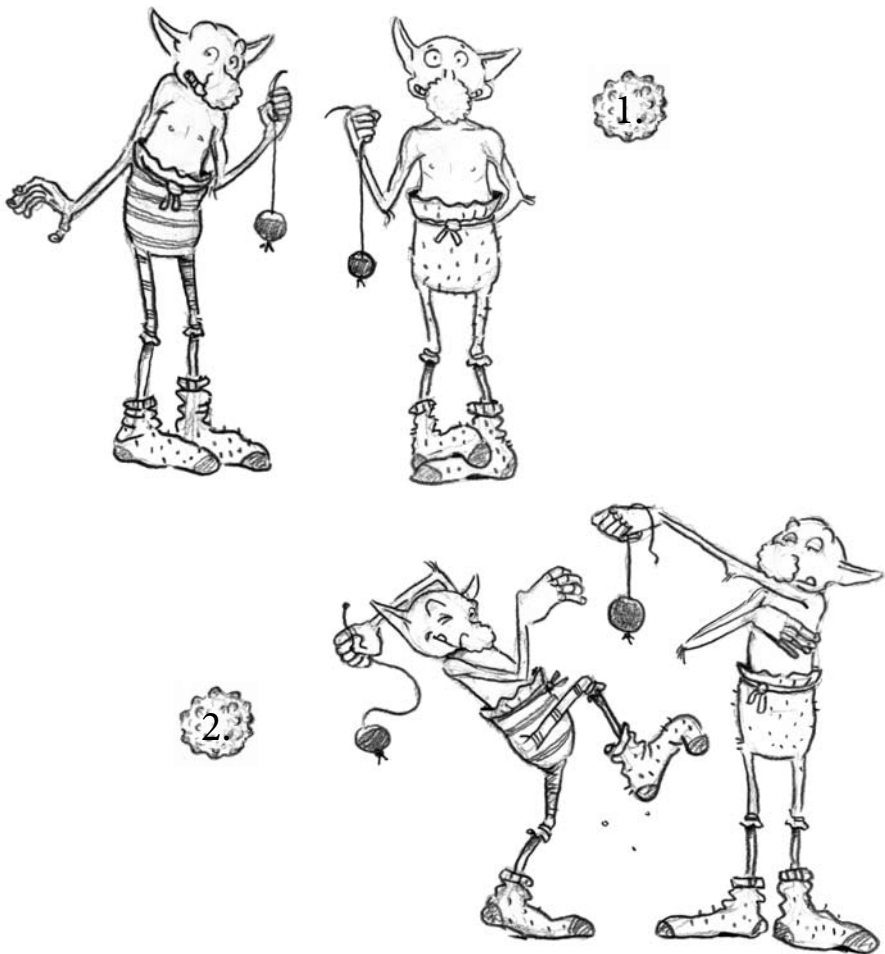

Кончићима и каишићем причврстио је расквашену чарапу за тело. Кад су „панталоне“ почеле да му се суше, схватио је да мора поново да их натопи водом.

* Нико не зна коме је припадала, неком човеку, звери или веома великом гоблину.

ТУПАНИ СА ЈО-ЈО КЕСТЕНОМ

Гоблини решавају расправе играњем јо-јоа. Комплет за играње јо-јоа: једна љуска кестена (за сваког играча), и чарапе (нико не зна чему заправо служе).

ПРАВИЛА: Овај, пробај и гледај како ће да испадне.

Садржај

Прича почиње	1
Прво поглавље: Ајој!	3
Друго поглавље: Ајој! (опет)	9
Треће поглавље: Отмица	17
Четврто поглавље: Сад си претерао, Шупљоруки . . .	25
Пето поглавље: Потрага почиње	27
Шесто поглавље: Шумска сова	33
Седмо поглавље: Кап-Кап.	37
Осмо поглавље: Пољски слепи миш.	45
Девето поглавље: Мадам Тресак.	51
Десето поглавље: Носата свиња	57
Једанаесто поглавље: Решење је у каки	63
Дванаесто поглавље: Ишчезло, али није заборављено .	69
Тринаесто поглавље: Затишје пред буру	73
Четрнаесто поглавље: Олујно чудовиште	79
Петнаесто поглавље: Трка јаја и чарапа	87
Поговор	94

Прича почиње...

Мала млитава чарапа вирила је из дупље храста и њушкала. Сунце није већ дуго засијало тог кишног дана и кад је изашао месец, дрвеће у Лутајућој шуми личило је на црне траке креп-папира.

Силазећи чувеним гоблинским кораком, чарапа се спустила с дрвета како би тумарала међу лишћем и корењем.

То заправо и није била чарапа, већ гоблин који је обукао чарапу. Његово име је Кап-Кап и пошао је у потрагу за барицама које су остале после кише.

Кад је нашао бару, олабавио је каиш и потопио чарапу у воду. Зажмурио је и задовољно се смешио. Током следећих десет минута чарапа ће се полако натопити водом, као сунђер. Онда ће Кап-Кап моћи да се врати у дупљу дрвета и да направи укусан топао чај од ноктију ножних прстију.

Изненада нешто тешко паде с дрвета, тик поред њега. За њим одмах паде још нешто лакше.

Кап-Кап застаде и задржа дах. Сачекао је да се ускомешало опало лишће смири пре него што се усудио да провири. Јесу ли то пријатељи или противници?

Одлучио је да се прави да није ту. Можда ће незнанци тако отићи.

Ајој!

Од свих луцкастих, неспретних, чворносатих, тупавих тупана које сам досад срела, **ВИ** сте, господине Шупљоруки, најгори!“

Била је то Кукољина, која је управо пала с дрвета. Лежала је на тлу, још стискајући јаја.

Кад се усправила у седећи положај, пажљиво је поређала јаја поред себе и почела да извлачи травке које су јој запале на најнезгоднија места.

„Шта се догодило?“, допро је до ње глас, поспан и пригушен лишћем.

„Мислила сам“, рекла је Кукољина, „да је то очигледно.“